

Mina de can Giró

Granollers

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Sector sud del terme municipal (Palou).
Emplaçament	S'hi pot accedir pel camí Ral o per la pista que discorre en paral·lel al riu Congost.
Alçada:	111

Coordenades:

Latitud:	41.58217
Longitud:	2.27912
UTM Est (X):	439909
UTM Nord (Y):	4603638

Classificació

Número de fitxa	08096 - 460
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Autoria de l'element:	Desconeguda
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	En els darrers anys la mina s'ha anat degradant, pels canvis urbanístics.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	Propietaris diversos

Fitxes associades:

[Rentador del camp de futbol de Palou](#)

[Rentador de Junyent](#)

[Rentador de ca l'Esteve](#)

Descripció

Mina o rec de la zona de Palou que és una de les que s'ha conservat més íntegrament. Actualment encara porta aigua i omple les basses del Junyent, tot i que des de fa anys s'ha anat degradant per manca de manteniment. Es tracta d'una canalització amb una llera estreta, que consta de trams subterrani i altres que discorren al descobert. En alguns trams els vorals s'han cimentat.

El punt d'origen on hi ha la surgència d'aigües es troba a la zona de cal Mariné (al nord-oest del terme de Palou); concretament, en el lloc on hi havia l'antiga depuradora d'aigües.

La mina discorre subterrània en direcció sud fins a l'alçada del Camp de futbol de Palou. Aquí s'ajuntava amb una altra mina (que actualment ja està seca). En aquest punt la mina surt en superfície durant un petit tram, en el qual hi trobem el rentador que hem anomenat del Camp de Futbol de Palou. Després torna a fer-se subterrània i es dirigeix en direcció al barri de can Giró. Allà nodria un altre rentador i antigament també hi havia una sínia. Des del barri de can Giró la mina discorre al descobert en direcció a la zona de can Batzacs. Quan arriba al camí Ral es divideix en dos ramals. Un continua en direcció est cap a la carretera del Masnou i segueix cap al sud. L'altre ramal va en direcció sud, pel costat del Camí Ral, fins a la masia de Junyent. Allà encara omple unes basses i s'hi conserva també un rentador. Al barri del Junyent l'aigua de la mina és desviada cap al riu, però antigament continuava en direcció sud. La canalització del rec en aquest sector encara es conserva.

Observacions:

Informació facilitada per Miquel Altimires.

Història

En època alt medieval, al segle X, ja hi ha referències que indiquen que Palou comptava amb un sistema d'irrigació que permetia l'existència d'horts, canyars i terres dedicades al conreu de cànem (que s'utilitzava per fer cordes per a vaixells) i de lli. Aquests conreus es trobaven molt estesos a tot el Vallès. El sistema de mines i recs a la plana agrícola de Palou, que es nodria de diferents punts amb surgències naturals d'aigua, es trobava molt estès al segle XIX i al llarg del XX. Tanmateix, és difícil de precisar la cronologia de cadascun dels molts recs que hi havia, els quals a partir de la segona meitat del segle XX han anat quedant en desús i alguns s'han perdut. Les mines proporcionaven aigua per al rec d'una gran extensió d'horta, que ocupava la plana agrícola de Palou. Existien unes normes per a la comunitat de regants, tot i que no s'ha trobat cap document que ho formalitzi per escrit. Cada pagès tenia un horari de rec estipulat, que anava en funció de la superfície a regar. L'aigua de les mines també es va aprofitar per instal·lar-hi diversos rentadors o safarejos. N'hi havia a molts dels barris de Palou, i s'utilitzaven de manera comunitària. Fins a la dècada de 1970 alguns d'aquests rentadors encara es feien servir.

Pel que fa a la mina de can Giró en particular, encara porta aigua, però el cabal és més escàs que abans. Ara la majoria de conreus amb regadiu, com el de calçots, disposen del sistema de rec gota a gota, amb aigua

que s'obté normalment de pous.

